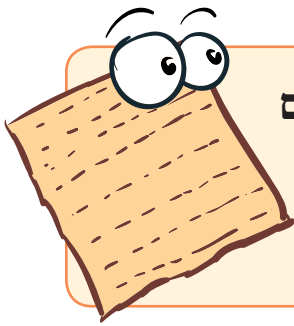

חג הפסח
חג החרות
חג האביב
חג הפצות

"שמור את חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעֲשִׂיתָ פֶּסַח לַה' אֱלֹהֶיךָ."

דְּבָרִים פָּרָק טז,
פְּסוּק א

”וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה, חַג הַמַּצּוֹת לֵה', שִׁבְעַת יָמִים
מַצּוֹת תֹּאכְלוּ.”

ויקרא פרק כג, פסוק ו

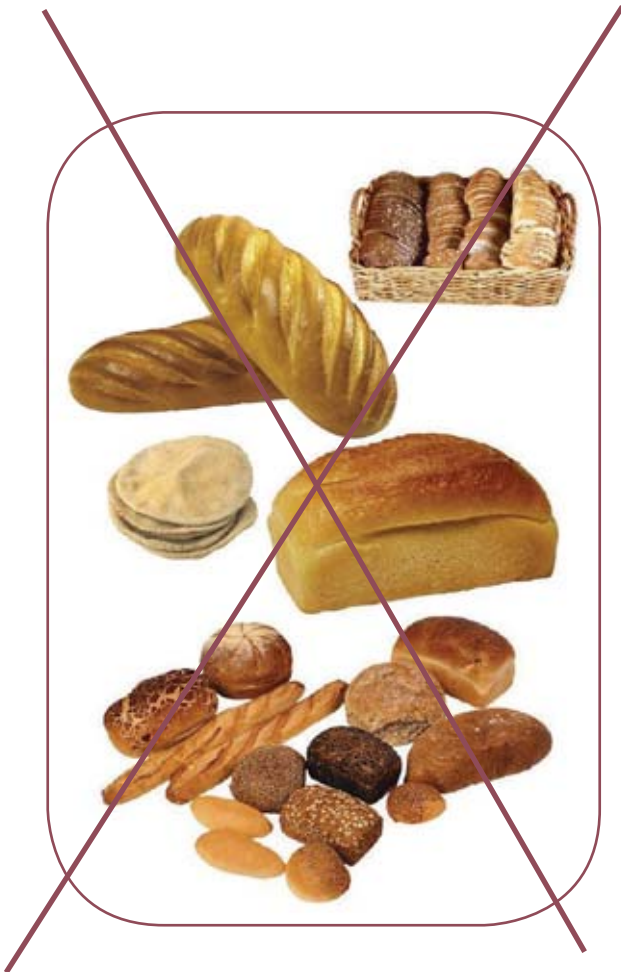
חג הפסח חל בחודש ניסן - בין ט"ו בניסן ל-כ"א בניסן.
היום הראשון והיום האחרון הם ימי חג, והימים שביניהם נקראים חול המועד.
חג הפסח נקרא גם חג המצות על שום המצות שאנו מצוים לאכל כל ימי החג.

מצות ומנהגים

1. קראו את הטקסטים שלפניכם.
2. הוסיפו כותרת לכל טקסט.

חמץ

בפסח חל אסור חמור לאכל חמץ (כל מאכל העשוי מבצק שהחמיץ: לחם, פתות, עוגות, עוגיות) וכן אסור שיהיה חמץ בבית. לכן, לפני חג הפסח אנו עסוקים בנקיונות קדחתניים שנועדו לבער (לסלק) את כל החמץ מביתנו, ובהג עצמו אנו מקפידים לא לאכל מאכלי חמץ ומאכלים שיש בהם חמץ.

אלום: רבי מניש סולון

אור לאַרבעָה עָשָׂר בְּנִסָּן, עִם צֵאת הַכּוֹכָבִים, עוֹרְכִים בְּדִיקַת חֶמֶץ. נְהוּג לְאַחֲזֵי נֵר (וּבְיָמֵינוּ אֶפְשָׁר לְאַחֲזֵי בַּפָּנִס) וְלַבְּדֹק לְאוּרוֹ בְּכָל הַחֳרִים וְהַסְדָּקִים שֶׁבַּבֵּית אִם נִמְצָא חֶמֶץ. מְנַהֵג יָפֵה הוּא שְׁהִילָדִים "מַחְבֵּיאִים" חֶמֶץ בְּתוֹךְ שְׂקִיּוֹת בְּמִקְוֹת שׁוֹנִים בַּבַּיִת וַיֵּשׁ לְמִצָּא אוֹתוֹ. אֶת הַחֶמֶץ שֶׁנִּמְצָא מִבְּעָרִים לְמַחֲרַת וְשׁוֹרְפִים אוֹתוֹ בְּמִקְוֹת שְׁמִיעָדִים לְכָךְ.

בַּפֶּסַח אָנוּ אוֹכְלִים מִצּוֹת. בְּלִילָה שָׁבוּ הַתְּרַחֲשָׁה מִפֶּת בְּכוֹרוֹת הַתִּיר פְּרָעָה לְמִשָּׁה וְאַהֲרֹן לְצֵאת מִמִּצְרַיִם. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מָהָרוּ לְהַכִּין צִידָה לְדָרָה, אָבַל בְּזִמְן הַהֲכָנוֹת הַקָּצֵר לֹא הִסְפִּיק בְּצַקֵּם לְתַפֵּחַ, וְלָכֵן הֶצְטַוּנוּ לְאָכַל מִצָּה (וְלֹא לְאָכַל חֶמֶץ).

כְּתַבוּ.

1. מִדּוּעַ אוֹכְלִים מִצּוֹת בַּפֶּסַח?

---

2. סַפְּרוּ כִּיצַד נַעֲשִׂית בְּדִיקַת חֶמֶץ אֲצִלְכֶם בַּבַּיִת.

ליל הסדר

קראו את המידע.

הלילה הראשון של פסח הוא ליל הסדר, ובו חוגגים את יציאת מצרים ואת כל הנסים שעשה ה' לישראל. כתוב בספר שמות פרק יג פסוק ח:
"והגדת לבנך ביום ההוא לאמר: בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים."
 בליל הסדר ההורים קוראים יחד עם הילדים את ההגדה, המספרת את ספור יציאת מצרים. קוראים ומספרים כדי לזכור את הארועים, וכל המרבה בספור יציאת מצרים – הרי זה משבח. ההורים גם מסבירים לילדים על שלוש המצוות המרכזיות של ליל הסדר: פסח, מצה ומרור.

בארוחת החג אוכלים מאכלים שונים שמזכירים לנו את השנים במצרים ואת היציאה ממנה. טועמים מרור לזכר העבדות המרה, ואוכלים חרסת, המזכירה את הטיט שבני ישראל נאלצו להכין. בליל הסדר שותים ארבע כוסות יין ואוכלים בהסבה, ("כלנו מסבין"), על כריות, כמו בני מלכים – להזכיר לנו שאנחנו כבר לא עבדים.

הילדים שואלים ארבע קשיות, מוצאים את האפיקומן ומחביאים אותו. מנהגיו המיוחדים של ליל הסדר מדגישים שמדבר בלילה יוצא דפן - הלילה שבו בני ישראל הפכו לעם עצמאי.

על פי "מה מברכים על גלידה?" מאת אורי אורבך

1. מתחו קוים בין הדברים הפתובים לתצלומים המתאימים.

קצרת החג

ארבע כוסות של יין

כוס לאליהו הנביא

אפיקומן

הגדה של פסח

2. פתבו במחברת עברית על חויה אחת מליל הסדר שזכורה לכם במיוחד.

מה נשתנה הלילה הזה?

פעלים שמסתיימים
ב-ין (אוכלין,
מטבילין, מסבין)
מאפיינים את לשון
המשנה.

נהוג שהצעיר במשפחה שר את הפיוט "מה נשתנה". בפיוט זה מופיעה שאלה אחת ארכה המחלקת לארבע שאלות קצרות. התשובה עליהן מופיעה בספור יציאת מצרים, בהמשך ההגדה.

1. שירו את השיר.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה – הלילה הזה כלו מצה.

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות – הלילה הזה כלו מרור.

שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפלו פעם אחת – הלילה הזה שתי פעמים.

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין – הלילה הזה כלנו מסבין.

מטבילין – מטבילים:
טובלים דבר-מה במשהו
אחר. בפסח טובלים ירק
במי מלח, ומרור בחרסת.
מסבין – מסבים: יושבים
בנחות על כריות או
נשענים על כרית בצד
שמאל.

2. סמנו את המלים החוזרות בשיר.

3. כתבו במחברת עברית ארבע פעלות שאנו עושים כל השנה, וארבע פעלות

שאנו עושים רק בליל הסדר.

יציאת מצרים

1. קראו את ספור יציאת מצרים.

א

מִשֶׁה נֹלַד לְיוֹכָבֵד וּלְעֵמְרָם מִשְׁבֵּט לֵוִי.
”וַתֵּהֵר הָאִשָּׁה וַתֵּלֵד בֵּן...” (שְׁמוֹת ב, ב)
הוא נולד במצרים בימי הגזרות של
פרעה. פרעה צוה על העברים להשליך
ליאור כל בן שיולד להם. יוכבד דאגה
לבנה משה, הכניסה אותו לתבה קטנה

והחביאה אותה בין קני הסוף שצמחו על שפת היאור. “...ותקח לו תבת
גמא... ותשם בסוף על שפת היאור.” (שְׁמוֹת ב, ג), כִּאֲשֶׁר יֵרְדֶה בַת פְּרֹעֶה לְטִיֵּל
עם נערותיה ליד היאור, מצאה את התינוק בתבה ולקחה אותו לארמון
המלך. “ויתרד בת פרעה... ותרא את
התבה... ותקחה.” (שְׁמוֹת ב, ה)

ב

כך גדל משה בארמון המלך. יוכבד
המשיכה להניק אותו, ומשה ידע בסתר
לבו שהוא עברי ורצה לעזר לבני עמו.
בני ישראל היו עבדים לפרעה המלך
ועבדו בבניית מבנים גדולים לפרעה

ובעבודה בשדות של המצרים. פעם אחת, כאשר טיל משה, ראה מצרי מכה
עבד, מאחיו העברים. משה נחלץ לעזרת בן עמו, הכה את המצרי והרג אותו.
כאשר נודע דבר המעשה, נאלץ משה לברח מן הארמון.
משה ברח למדבר ומצא מקלט בשבט מדין. שם הוא נשא לאשה את צפורה,

בתו של יתרו, הכהן המדיני. "...ויתן את צפרה בתו למשה." (שמות ב, כא)

ג

באחד הימים הגיע משה עם צאנו אל הר סיני. הוא ראה שם את שיח הסנה בוער ואינו נשרף. "... והנה הסנה בוער באש והסנה איננו אכל." (שמות ג, ב)

ה' דבר אליו מתוך השיח הבוער ושלח אותו אל פרעה, לבקש ממנו להוציא את בני ישראל ממצרים. משה ואהרן הלכו אל פרעה ובקשו ממנו לשלח את בני ישראל לחפשי. "... שלח את עמי..." (שמות ה, א)

ד

פרעה סרב לבקשתם, ולכן הטיל ה' עשר מכות על מצרים: דם, צפרדע, כנים, ערב, דבר, שחיון, ברד, ארבה, חשך ומפת בכורות. אחרי המכות הנוראות נכנע פרעה והרשה לעבדיו, בני ישראל, לצאת ממצרים. "...קומו צאו מתוך עמי..." (שמות יב, לא)

כאשר הגיעו בני ישראל לשפת ים סוף, התברר להם שפרעה שלח את צבאו לרדף אחריהם. ה' עשה נס – ים סוף נחצה לשנים, ובני ישראל עברו ביבשה. "ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים, והמים להם חמה מימינם ומשמאלם." (שמות יד, כט)

כאשר עברו חיליו של פרעה, ה' סגר עליהם את הים והם טבעו. בני ישראל המשיכו בדרכם במדבר, וכשהגיעו להר סיני – קבלו את התורה.

2. פתבו את סדר הארועים ברצף הנכון.

3. מתחו קו בין פסוק לאיור המתאים לו.

"...ותקח לו תבת גמא..."

ותשם בסוף על שפת היאר"
 (שמות ב, ג).

"...והנה הסנה בער באש"

והסנה איננו אכל" (שמות ג, ב).

"...שלח את עמי..."

(שמות ה, א).

"ובני ישראל הלכו ביבשה"

בתוך הים..." (שמות יד, כט).

קריעת ים סוף

◆ קראו את השיר-עלילון שכתב פוצ'ו.

"מַטָּה" בְּרֹאשׁ הָעָם
צוֹעֵד בְּקוֹל טִירָה,
מֵאֵץ אֶל "הַיָּם",
אִן זֶה אֵינוֹ נִקְרָע.

אָרִיק וְאֵלֶת
אֶתְמוֹל בַּצְּהָרִים
הִחְלִיטוּ לַטֶּחֶק
בְּ"צִיאַת מְצָרִים".

"אֲנִי מַטָּה רֵבֵנוּ וְאֵת
- בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

הַיָּת לֵעַם מִסְפָּרִים
לִלְא כָּל הַסּוּסִים
אֹזֶרֶת אֶת "הַיָּם"
כְּמַעֲטָה נְסִים.

מִצּוֹת עוֹד יֵשׁ מִפֶּסֶחַ
וְהִנֵּה גַם מֵהַל."

סוּפָם טַל טוֹבָבִים:
כָּאֵב בְּאֲחֻזִּים
כִּן אֲבֵא מִלְמָדִם גַּם
אֶת "מִכּוֹת מְצָרִים".

מְצָרִים - הַסָּלוֹן;
סִינֵי - הַמְסֻדָּרוֹן
וְאֵת יָם סוּף - הַשָּׁנִים
עוֹשִׂים מִן הַיּוֹלוֹן.

מתוך "אֵלֶת הַמְבֻלְבֵּלֶת וְאָרִיק מְפוֹזָרִיק"

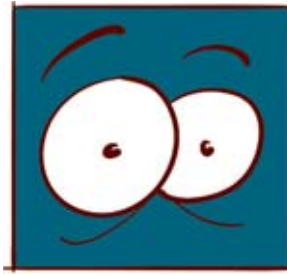
2. כְּתוּבוּ בְּמַחְפֶּרֶת עֵבְרִית רַעֲיוֹן לְהַצָּגָה עַל יְצִיאַת מְצָרִים.

עֶשֶׂר הַמַּכּוֹת

◆ מִתְחִיל קוֹ בֵּין הַמַּכָּה לְאִיּוֹר הַמִּתְאִים.

אֵלֹהֵי עֶשֶׂר הַמַּכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוִים בְּמִצְרָיִם:

דָּם

צַפְרֵיֶךָ

כַּנִּים

עֲרֹב

דִּבְרֵי

שְׁחִין

בָּרָד

אַרְבֵּה

חֲשֵׁךְ

מַכַּת בְּכוֹרוֹת

■ שְׁחִין – מַחֲלַת עוֹר מְגַרֶדֶת ■ עֲרֹב – עֲרֹבוּבָה שֶׁל חַיּוֹת טָרֵף שׁוֹנוֹת
 ■ אַרְבֵּה – חֲגָבִים הַמְשֻׁמְּדִים יְבוּלִים ■ דִּבְרֵי – מַחֲלָה מַדְבֵּקת קָשָׁה.
 בְּמִצְרָיִם רַק הִבֵּהמוֹת לָקוּ בָּהּ. ■ דָּם – כָּל הַמַּיִם בְּמִצְרָיִם הִפְכוּ לְדָם.

כּוֹסוֹ שֶׁל אֱלֹהֵינוּ / סִפּוּר עִם

◆ קְרָאוּ אֶת הַסִּפּוּר.

בְּכִפּוּר אֶחָד גָּר אִישׁ יְהוּדִי. הָיָה הָאִישׁ עֹשִׂיר וְנָדִיב, וְשֵׁם טוֹב יֵצֵא לוֹ בֵּין כָּל שְׂכֵנָיו.

וְהָיָה בָּא אָסוֹן עַל בֵּית הַיְהוּדִי, וְכָל עֹשִׂרוֹ אָבַד: דִּלְקָה פָּרְצָה בְּבֵיתוֹ, וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ נִשְׂרַף. לֹא נִשְׁאָר לוֹ כִּי אִם בֵּית אֶחָד קָטָן, אֲשֶׁר בּוֹ גָּר. אַךְ לָבוּ לֹא נָפַל עָלָיו, כִּי אָמַר: "ה' נָתַן וְה' לָקַח!"

קָרְבוּ יָמֵי חַג הַפֶּסַח, וְהָאִשָּׁה אָמְרָה אֶל בַּעְלָהּ:

"מָה נַעֲשֶׂה, וְאֵין בְּיָדֵינוּ לְקִנּוֹת מִצּוֹת וַיִּין? עָנָה הָאִישׁ וּדְמַעוֹת בְּעֵינָיו:

"עוֹד נִשְׁאָרָה לָנוּ כּוֹס זֶהָב – כּוֹסוֹ שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא, וְהִיא יְקָרָה לָנוּ מְאֹד; אַךְ עֵתָהּ, בְּעֵת צָרָה, הָבָה נִמְכֵר אוֹתָהּ וְנִקְנֶה מִצּוֹת וַיִּין, וּבְמִקּוֹמָהּ נִקְנֶה כּוֹס זְכוּכִית."

שָׁמְעָה הָאִשָּׁה אֶת דְּבָרֵי בַּעְלָהּ וּבְכַתָּהּ גַּם הָיָא.

בְּעָרֵב פֶּסַח לָקְחָה הָאִשָּׁה אֶת הַכּוֹס וְהִלְכָה הָעִירָה. שָׁם מָכְרָה אוֹתָהּ וְקִנְתָּהּ צֶרְכֵי פֶסַח וְגַם כּוֹס זְכוּכִית חֲדָשָׁה לְאֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא.

בָּא הָאָב. בְּנֵי הַבַּיִת יָשְׁבוּ לַעֲרֹךְ אֶת הַסִּדֵּר, אַךְ בְּזַכָּרָם אֶת עֹשֶׂרָם לְפָנִים כָּאֵב לִבָּם. פָּתְאִם נִפְתְּחָה הַדֶּלֶת. אָדָם לָבוּשׁ קָרְעִים, וְעַל שְׂכָמוֹ תְּרֻמִּיל, נִכְנָס וְאָמַר: "עֲנֵי נוֹדֵד אֲנִי וּבָאתִי לְכָאן בְּעָרֵב פֶּסַח. הֲרִשׁוּ לִי לַעֲרֹךְ אֶתְכֶם אֶת הַסִּדֵּר."

רָאָה כִּי אַנְשֵׁי הַבַּיִת עֲצוּבִים וְשָׂאֵל:

”מָה לָּכֶם? הֲלֹא חַג הַיּוֹם, יוֹם שְׂמֵחָה, יוֹם טוֹב!”

סִפֵּר לוֹ הָאִישׁ, כִּי לְפָנִים הָיָה עֲשִׂיר וּבֵיתוֹ הָיָה מְלֵא כָּל טוֹב, וְעַתָּה אֵין לוֹ מְאוּמָּה.

אָמַר הָעֶנִי: ”קוּוּ לֵה’ כִּי יִשְׁלַח לָכֶם אֶת עֲזָרְתוֹ. אֵל תַּעֲצְבוּ, הֲלֹא יוֹם טוֹב הַיּוֹם!”

וְהָעֶנִי הַנּוֹדֵד לָן בְּלִילָה הֵהוּא בְּבֵיתָם.

לְמַחֲרָת, כַּאֲשֶׁר קָמוּ בְּנֵי הַבַּיִת מִשְׁנַתָּם, רָאוּ כִּי

הָאוֹרֶחַ אֵינְנוּ, וְרַק תִּרְמִילוֹ נִשְׂאָר.

פָּתְחוּ אֶת הַתִּרְמִיל וּמָצְאוּ שָׁם כּוֹס זָהָב, וְעָלְיָהּ

חֲרוֹת בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת: ”כּוֹסוֹ שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא”.

יָדְעוּ אַנְשֵׁי הַבַּיִת, כִּי הַנּוֹדֵד הָעֶנִי הָיָה אֱלֹהֵינוּ

הַנְּבִיא; וּמִן הַיּוֹם הַהוּא לֹא רָאוּ עוֹד עֶנִי,

וּבֵיתָם הָיָה מְלֵא כָּל טוֹב כָּל

יְמֵי חַיֵּיהֶם.

מתוך: "מקראות ישראל חדשות ב"
עבד: מ' בן אליעזר

לספור יש פתיחה, אמצע וסוף.

לפניכם ארגון הספור.

1. גבור הספור עובר עליות ומורדות, כלומר חלים בחייו שנויים גדולים.

השלימו:

כוסו של אליהו	גבור הספור	
היתה לו כוס _____	האיש היה עשיר	בפתיחת הספור:
היתה לו כוס _____	העשיר הפך לאיש עני	באמצע הספור:
היתה לו שוב כוס _____	האיש הפך שוב עשיר	בסוף הספור:

2. מדוע היה חשוב לאשה לקנות כוס, ואפלו עשויה מזכוכית?

---

3. מה למדתם על תכונותיו ועל התנהגותו של האיש?

---

4. מי היה האורח שבא לבקר את המשפחה?

---

5. מדוע נקרא הספור "כוסו של אליהו"?

איפה האפיקומן / פוצ'ו

אצלנו במשפחה מחביאים יותר מאפיקומן אחד, כדי שכמה ילדים יוכלו למצא אפיקומן ולקבל מתנה.

◆ קראו את השיר.

איִלַת אַז כַּחַץ מְקַשֶּׁת,
אֶל הַמַּדְף שׁוֹלַחַת יָד
וְשׁוֹלָה כְּמוֹ דָג מֵרֶשֶׁת
אֶפִיקוֹמֵן עֲטוּף בְּבַד.

אֶפִיקוֹמֵן – לֹא סֶתֶם מִצָּה,
כִּי מִי אֲשֶׁר אוֹתוֹ מוֹצֵא,
מוֹתֵר לוֹ לְבַקֵּשׁ בְּפֶסֶח,
כֹּל דָּבָר שֶׁהוּא רוֹצֵה.

שָׂרִים אֶת כָּל שִׁירֵי הַסֵּדֵר,
קוֹרְאִים אֶת כָּל הַהַגָּדָה,
מְתִי כְּבָר סָבָא יִתְרוֹמֵם
וַיִּבְקֵשׁ אֶת הָאֲבָדָה?

הַבֵּיטוּ אֵיךְ בְּלִיל הַסֵּדֵר
אִילַת לֹא עוֹצֶמֶת עֵינַי
וּמְסַתְּכֶלֶת רַק עַל סָבָא
בְּלִי לְלֶגֶם טֶפֶה שֶׁל יַיִן.

אוֹמְרִים שְׂמָאז צֵאת יִשְׂרָאֵל
סֵדֵר כָּזֶה לֹא הָיָה מִזְמַן,
כִּי אִילַת לֹא זָכְרָה
אֵיפֹה הַסֵּתִירָה אֶת הָאֶפִיקוֹמֵן.

סָבָא קָם לְרַחֵץ יָדָיו,
וְחוֹשֵׁב שָׂאִין רוֹאִים,
אֵיךְ מַחְבִּיא לוֹ בֵּינֵיתִים
אֶת הַמִּצָּה בֵּין הַסִּפְרִים.

מתוך: "יום יום חג - שירים וספורים לכל מועד"

איפה האפיקומן?

1. סבא של איילת משתמש בתכסיס כדי שלא תרגיש שהלך להחביא את האפיקומן.

ספרו על מנהג החבאת האפיקומן אצלכם בבית:

◆ מי מחביא את האפיקומן אצלכם בסדר ואיך?

◆ כיצד אתם עוקבים אחרי מי שמסתיר את האפיקומן?

◆ מה נהוג לעשות בביתכם לאחר מציאת האפיקומן?

---

2. מה אתם מתכננים לבקש השנה?

---

3. מנהג החבאת האפיקומן נועד לעורר את הילדים כדי שיהיו שתפים פעילים

בסדר. אילו מנהגים אחרים יש בליל הסדר שמטרתם לשתף את הילדים?

לפני שנסיב בליל הסדר יש לנקות כל פנה ולודא שאין חמץ במגרות או בארונות – אף לא פרור.

עוד מעט פסח / אמונה אלון

צריך
לנקות.
אבל... אוי,
מה זה?
המים
לא רצו לחכות.

הם קפצו
והרטיבו
את כל הרצפה.
בתוך הדלי
נשארה
רק טפה.

”עוד מעט פסח,
אמרה מוריה.
את החדר

”עוד מעט פסח,
אמרה מוריה.
את החדר
צריך
לנקות.”

הלכה
והביאה מגב
וסחבות.

את הדלי הגדול
היא מלאה במים
והחזיקה חזק
בשתי הידיים.

”עוד מעט פסח,
אמרה מוריה.
את החדר

צָרִיךְ
לְנִקּוֹת.

היא הרימה את הספרים
שנרטבו מן המים
ואת הבבות

ושמה אותם על גבי המטה.
במגבת גדולה
את הכל היא כסתה.

"עוד מעט פסח,"
אמרה מוריה.
"את החדר
צריך
לנקות."

אז היא סחבה אותו
עד המטבח.

"עוד מעט פסח,"
אמרה מוריה.
"את החדר
צריך
לנקות."

את השטיח הצבעוני
היא נסתה בלח
לסחט

אבל הוא היה
רטב כל-כה...

"לא גשם, חִיכָה מוֹרִיָה
וּנְגָבָה אֶת הַדְמָעוֹת.
"אֲבֵל עוֹד מְעַט פֶּסַח
וּרְצִיתִי
לְנִקּוֹת..."

וְאִזּוּ בָאָה אִמָּא
וּמוֹרִיָה
הַתְחִילָה לְבַכּוֹת,

כִּי הַבַּיִת הָיָה כָּבֵד
מְלֵא בֶּץ וּמִים,
וְאִמָּא שָׁאַלָה:
"יֵרֵד גֶּשֶׁם מִשָּׁמַיִם?"

מתוך "ספורים לימים טובים"

אם נהנייתם מהשיר, אתם מוזמנים לקרוא
עוד שירי חגים
בספרה של אמונה אלון
"ספורים לימים טובים".

ספרו כיצד אתם עוזרים בהכנות לקראת חג הפסח. מתי התחלתם בהכנות? מה
המשימות שבאחריותכם?
